

Natalija Šeruga Golob

IZ ZBIRKE W. B.; ZAPISNIK O ISTEM POSKUSU Z DNE (...) P. O. (POSKUSNA OSEBA) AVGUSTA

15. 9.–14. 10. 2023
MMC KIBLA/KiBela

IZ ZBIRKE W. B.; ZAPISNIK O ISTEM POSKUSU Z DNE (...)
P. O. (POSKUSNA OSEBA) AVGUSTA

V lovljenju časa, ki varuje skrivnosti

Prvi vtis, ki ga doživimo ob pogledu na umetniška dela Natalije Šeruga Golob, je vsekakor posebna in markantna značilnost okvirjev slik. Zaradi železnih okvirjev si pridobi lastnosti starega, drugačnega, a hkrati tudi živega. Pogled na okvir vzbudi občutek preživetega, nekaj, kar je šlo skozi čas življenja in minljivosti in kaže svoja venenja v samih stranicah in oblikah upognjenih železnih okvirjev, kot tudi same upodobljene tematike.

S tehniko rokodelskega ustvarjanja železnih okvirjev, uporabo cunj, fizično zahtevnega šivanja in ročne spretnosti napenjanja slikarske površine na železni okvir, kot s slikarsko tehniko uporabe pigmentov in akrilnega veziva, s katero odpre sliko, da lahko s procesom uničenja še bolj vstopi v samo sliko, doprinese umetnica k svojemu specifičnemu slikarskemu videzu in slogu. Tehnika mešanja barv in uporabe pigmentov spominja na preteklost, na čas, v katerem je veljal drugačen pristop za samo ustvarjanje določene barve, njeno mešanje pigmentov in veziv, znanje koliko česa in s čim spojimo, ter urjenja v disciplini in potrpežljivosti preteklega časa, ki je potreben da se ustvari barva, v svoji želeni in končni obliki.

Železni okvirji z zašitimi slikarskimi platni so ustvarjeni in opremljeni v sedanosti in nosijo svojstveno, neklasično podobo starega in neizrekljivega. Prinašajo vpogled v ustvarjen domišljjski realizem navidezne preteklosti.

Znotraj miljeja tradicije, rokodelskega in slikarskega dejanja, ki zahteva brezpogojno zvestobo in predanost delu, znotraj lova za časom in onstransko neznanim je še dodatno implementiran ščepec dragocenosti naključja.

Sestavljena nenadna naključja gibov umetničine roke, razlitja barve s specifično mešanico laboratorijske natančnosti pigmenta, vlage v prostoru, svetlobe na platnu, mikropogojev in časa, ki ustvarja, naredijo s svojimi funkcijami in delovanji skupek dejanj, ki ustvarijo neponovljive in enkratne detajle. Umetnica s tem ustvarja poteze, ki se slikajo v trenutku ustvarjalnosti

Natalija Šeruga Golob
IZ ZBIRKE W. B.; ZAPISNIK O ISTEM POSKUSU Z DNE (...)
P. O. (POSKUSNA OSEBA) AVGUSTA
15. 9.–14. 10. 2023

MMC KIBLA/KiBela, Ulica kneza Koclja 9, Maribor
Odpiralni čas: od ponedeljka do petka od 10. do 18. ure, v soboto od 10. do 14. ure

in inspiracije, v vedenju prepoznavanja dragocenosti naključnih parametrov, v njihovem zaznavanju, videnju, povezanosti in razumevanju, ki vodijo v predano živetje ustvarjanja njene značilne slikarske umetnosti.

Časovnica in ikonografija njenih slik in videa lahko sežeta daleč v domišljijski svojčas starega, z nedefiniranimi stoletjem, krajem in datumom, ali blizu, v minljivost življenja, z nejasnimi prizori in utrinki iz sanj, vtisov popotovanj ali vzdušja spomina živetege dne.

Večina prizorov poteka v panoramah odprte in vidne minljivosti in pigmentov megličastih podtonov. Prostori v slikah iz zbirke slik; Iz Zbirke W. B. (Poskus 1) do Iz Zbirke W. B. (Poskus 10), spominjajo na sakralne prostore, okrašene z zlatimi kupolami, kjer domujejo padajoči žarki svetlobe in nevidne skrite sobane, okrašene z lestenci. Ustavljen čas v abstraktnih podobah preteklosti daje karakter strašljivega in mračnega ozračja. Vzdušje glasno molči, dogajanja v sliki ni, a kljub temu slike v svoji pojavnosti, svetlobi in tematiki oddajajo napet ton nevsakdanjega, nepoznanega, ki doni v glasnem slogu in nakazuje svojo mistiko, ki jo je nemogoče razkriti. Berljivost realizma je umetnica razbila z duhom zračnosti, ki ga je s poskusi, z natančnostjo in vztrajnostjo, eksperimentiranjem in disciplino dosegla v ustvarjenem vizualnem efektu vodenosti in lahkotnosti beline. Z uničenjem vizualno realističnega se tako znajdemo v poziciji stvaritelja, ki v spremstvu tekmeca časa ustvarja procese ustvarjanja, uničenja in ponovnega, novega ustvarjanja.

V paralelnem koraku in v večnem dialogu z njeno umetnostjo slikarko vestno spremljajo in inspirirajo svet literature in avtorji preteklosti. Nastanek njenega umetniškega hibrida, sveta literature in predanost slikarskega umetniškega ustvarjanja generira svoj domišljijski realizem mistične metafizike in iskanje tistega, kar je za vidnim. Tako kreira in širi svet lastne umetniške mitologije, ki v minevanju časa in preteklosti, skoraj kot v jeziku sanj, v na pol snu in v na pol vidnem išče in lovi navdih.

Sama zgodba dogajanja v njenih slikah in prostorih je odprtega narativa. Mnogo bolj sta pomembna ustvarjanje in delovanje, kot tudi ustvariti čarobnost, ujeti naključne trenutke, ki vodijo v stvaritev nastajajočega dela, jo ovijati v skrivnost, ki jo slika nudi, in držati temačno in strašljivo vzdušje s pridihom mističnega. Tako gledalec ob pogledu na sliko piše svojo zgodbo in je prepuščen lastni izbiri različnih domišljijških stvarnosti in poglobljajoče mistike, ki za sabo briše sledi.

Slike gledalca ne pustijo ravnodušnega in ga predstavljajo v stanje nelagodja in nejasno čarobne skrivnosti, ki ne razkrije svoje mistike, a je prisotnost tega večnega in mističnega duha tisto, kar želimo uloviti.

Kajti ko ugotovimo skrivnost čarobnega, nas ta preseže in prestavi skrivnostno drugam, s čimer prehajamo v večnem krogotoku v iskanju za nepoznanim in neizrekljivim. Ob spoznanju dragulja skrivnosti preidemo naprej.

– Nina Šardi

Izjava umetnice:

»Čas, ki brez predaha ustvarja prelepe abstraktne podobe, je moj večni in težko ulovljiv tekmeč. Slike so beleške poskusov, v katerih se poskušam približevati temu izvrstnemu ustvarjalcu. Med svojim delom v zadnjih letih sem kot neurejen otrok iz Benjaminove *Enosmerne ulice – Vsak kamen, ki ga najde, vsaka utrgana roža in vsak ujeti metuljček mu že pomeni začetek zbirke, in vse, kar sploh poseduje, je zanj ena sama zbirka. Ta strast kaže na njem pravi obraz, strog indijanski pogled, ki pri antikvarcih, raziskovalcih, ljubiteljih knjig plamti samo še skaljeno in manično. [...] je lovec. Lovi duhove, katerih sledi je zaslutil v stvarih; med duhovi in stvarmi minevajo leta [...] Življenje poteka kot v sanjah: ne pozna nič stalnega; vse, kar se mu zgodi, je samo srečanje, vse se mu samo pripeti. Njegova nomadska leta so ure v sanjskem gozdu.*^[1]

V lovu sem prepletala naključja, slikarski metjé in tradicijo.^[2] Tradicije nisem uporabljala kot ponavljanje že ustvarjenega, ampak širše. Tradicije, pravi T. S. Eliot, ni mogoče podedovati, ampak si jo moramo pridobiti. Vtisi različnih velikanov vseh vrst duha, ki so bivali pred mano, so tako neogibno naloženi v meni. Med delom sem tako medij kot tudi osebnost, v katerih se vtisi in doživetja združujejo na posebne in nepričakovane načine. Vpletenost duha velikega misleca preteklega stoletja Walterja Benjamina v moje delo je tako neizbežna.

V teh poskusih prihajajo do veljave prostorski in časovni razmahi. Versailles mi ni prevelik, večnost zame ne traja predolgo in Palazzo Contarini Polignac je moj dom. Vračanje časa me je udomačilo. Misli o smrti so nežne, tančice in čipke dobijo smisle in pomene. *Če se želimo približati skrivnostim [...], moramo razmisliti o Ariadnini niti. Kakšna sla v golem aktu odvijanja klobke! In ta sla je v tesnem sorodu s slo po zadetosti, kakor tudi s slo po ustvarjanju. Gremo naprej. Ob tem pa ne odkrivamo le zavojev votline, kamor se previdno podajamo, temveč uživamo to radost odkrivanja le na temelju tiste druge ritmične blaženosti, ki obstaja v odvijanju klobčiča. Takšna prepričanost o umetelno navitem klobčiču, ki ga odvijamo: ali ni to sreča [...]*^[3]«

[1] Walter Benjamin, *Enosmerna ulica*, prevedel Slavo Šerc, Študentska založba, Ljubljana, 2002, str. 55

[2] Thomas Stearns Eliot: *Tradicija in individualni talent*, prevedla Janez Stanek in Venko Taufer, CZ, zbirka nobelovci 36, Ljubljana, 1977, str. 217–223

[3] Walter Benjamin: *Hašiš*, prevedla Urška Černe, CZ, Zbirka Najst, Ljubljana, 1999, str. 25

Natalija Šeruga Golob, avgust 2023

BIOGRAFIJA

Spletna stran

Natalija Šeruga Golob (roj. 1971, Maribor) je študirala slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje, kjer je leta 1999 diplomirala, 2003 pa magistrirala. Redno razstavlja, njena dela se nahajajo v umetniških zbirkah v Sloveniji, Avstriji in Italiji. Živi in ustvarja v Radencih.